

2010. augusztus 9, Sziget fesztivál, Budapest – ekkor és itt adja búcsúkoncertjét a magyar alternatív zene vezérzenekara, a **Kispál és a Borz**. Az 1987-ben alakult banda sokak kedvencévé vált dallamos, könnyen énekelhető és slágeres számaiknak köszönhetően, ám képességeikre nem csak a rajongók figyeltek fel, hiszen jegyezték ők már filmzenét is többek között. A 23 éves zenekar néhány hónap múlva befejezi pályafutását, az alapító-énekes **Lovasi András**

szerint kifogyott a kreatív energia. Már a kezdetekben úgy döntöttek, akkor oszlanak fel, amikor külön-külön már jobb számokat írnak, mint együtt – az utóbbi időben közösen semmilyen dalt nem alkottak, így megszületett a döntés: ennyi volt.

Az óbudai szigeti búcsú előtt utolsó turnéjára indult a Kispál és a Borz, ennek keretén belül pedig országunkba is ellátogattak, több helyszínre is. Székelyudvarhelyt az a megtiszteltetés

érte, hogy itt adták búcsúkoncertjüket – ezt a **közel 1500 fős közönség** lelkes tapssal, jó hangulattal és, ami a legfontosabb, egy igazán jó bulival hálálta meg - ami persze a zenekaron is múlt. Kispálék bizony kitettek magukért, már amennyire lehetett a csengő-bongó sportcsarnokban. A minden bizonnyal fárasztó turné ellenére lelkesen adták elő legnagyobb slágereiket, vetemedtek érdekes improvizációkra és tisztességesen állták a rajongók dedikációra és közös fotózásra váró hadát.

Egy jól sikerült koncert után még mi is fárasztottuk egy keveset a csapat frontemberét, Lovasi András.

uh.ro: *Most, hogy a Kispál elhagyja a zenei színteret, látsz valakit, aki továbbvigye a zászlót?*

Lovasi András: Tulajdonképpen nincs zászló. Én szerintem inkább olyan van, csúnya szóval, hogy léteznek már piacra való zenekarok, a Quimby például már legalább annyira népszerű, mint a Kispál és mivel Tibi egyre tudatosabban és egyre inkább akarja csinálni a zenekart, egyre jobban elmélyül ebben a sanzon-blues, szép zene világban, ezért szerintem a Quimby lesz a következő ilyen stílusú, mondjuk úgy „legmenőbb zenekar”.

És természetesen most van ennek némi médiafelülete, ami ugyan lehetne sokkal jobban működő is: nem nagyon érték egyet az mr2 zenei filozófiájával és zeneválogatási rendszerével, ami alapján játszanak vagy nem egyes dalokat, de tény, hogy annyit köszönhetünk nekik, hogy egy csomó fiatal zenekar ismertté vált azokon a területeken ahol lehet fogni az mr2-t. Ez mindenképpen hozott néhány új előadót, akik ráadásul nem is rosszak és sok közülük kimondottan jó.

Nincs olyan nagy baj ezen a téren, és a média elkezdte ezt a műfajt is játszani – lásd mr2 – és egy picit rugalmasabbak a kereskedelmi médiák is, ugyanis beigazolódott, hogy lehet kvázi statisztikailag sikeres ez a műfaj is, így ők is hajlandók valamennyit játszani belőle.

uh.ro: *Nektek volt egyébként valaki, akire felnéztetek induláskor?*

L.A.: A magyar zenekarok közül inkább olyanok voltak, akiket elfogadtunk, szerettünk, de vannak olyan szövegírók, dalszerzők, akiket ha nem is akartunk koppintani, de mindenképpen azt mondtuk – ahogy a rappesek szokták mondani –, hogy riszpekt. Például én nagyon szeretem a KEX zenekart, a Bereményi szövegeit, a korai URH-t. Igazából a Kispál valamilyen szinten a '80-as évek undergroundját váltotta le, vagy legalábbis ahhoz képest hozott újat. Ez egy kicsit sznob, kicsit halálvágyó, sötét cucc volt és ebből ma már számomra a Balaton sanzonzain, néhány Európa Kiadó és URH számon kívül talán még a Bizottság az, amit nagyon szeretek, de mondjuk egy Kontroll Csoportot, vagy Sziámit, vagy ilyesmit nehezen hallgatok végig, bár van valamiféle nosztalgikus érzésem feléjük.

uh.ro: *Végül egy rövid kérdés, ami sokakat érdekel: Kispálnak kb. mennyi a cigaretta fogyasztása egy koncerten?*

L.A.: Ezt pontosan nem tudnám megmondani, de körülbelül egy fél csomag biztosan elmegy.

[A koncertől készült képgalériánkat ide kattintva lehet megnézni.](#)